C/2025/1138

14.2.2025

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 28 czerwca 2021 r.

na podstawie art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003

w sprawie AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro (postępowanie ugodowe)

(decyzja notyfikowana jako dokument C(2021) 4600)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(C/2025/1138)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

28 czerwca 2021 r. Komisja przyjęła decyzję zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ([1]). Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych. Wersja decyzji nieopatrzona klauzulą poufności jest dostępna na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji (*http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/*).

WPROWADZENIE

(1) W decyzji ponownie nałożono grzywnę na przedsiębiorstwa HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc i HSBC France (zwane dalej łącznie „HSBC") za naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

PROCEDURA

(2) 4 grudnia 2013 r. Komisja przyjęła decyzję Komisji C(2013) 8512 („decyzja ugodowa z 2013 r."). Decyzją ugodową z 2013 r. nałożono grzywny na różne podmioty prawne czterech przedsiębiorstw – Barclays, Deutsche Bank, RBS i Société Générale – za ich uczestnictwo w kartelu dotyczącym instrumentów pochodnych stopy procentowej dla euro.

(3) 7 grudnia 2016 r. Komisja przyjęła decyzję Komisji C(2016) 8530 („decyzja z 2016 r."). Decyzją z 2016 r. nałożono grzywny na różne podmioty prawne należące do trzech innych przedsiębiorstw – Crédit Agricole, HSBC i JPMorgan Chase – za ich uczestnictwo w tym samym kartelu. Grzywna w wysokości 33 606 000 EUR została nałożona na HSBC za uczestnictwo w kartelu w okresie od 12 lutego 2007 r. do 27 marca 2007 r.

(4) 24 września 2019 r. Sąd wydał wyrok w sprawie skargi HSBC o stwierdzenie nieważności decyzji z 2016 r. („wyrok") ([2]). W wyroku Sąd podtrzymał ustalenia Komisji co do istoty sprawy, z wyjątkiem dwóch kontaktów, w przypadku których Komisja nie wykazała ich antykonkurencyjnego charakteru. W wyroku zatwierdzono metodę zastosowaną przez Komisję do obliczania grzywien. W metodzie tej zastosowano wartość zastępczą dla wartości sprzedaży opartą na zaktualizowanych wpływach gotówkowych. W wyroku stwierdzono jednak, że Komisja nie przedstawiła wystarczającego wyjaśnienia w zakresie powodów, z jakich wpływy gotówkowe zostały zaktualizowane do poziomu 98,849 %. Na tej podstawie stwierdzono nieważność grzywny nałożonej na HSBC.

(5) 8 maja 2020 r. Komisja poinformowała HSBC o tym, że zamierza zmienić decyzję z 2016 r. i ponownie nałożyć grzywny. HSBC otrzymało dalsze wyjaśnienia dotyczące parametrów zastosowanych do ustalenia współczynnika obniżającego do celu aktualizacji wpływów gotówkowych do poziomu 98,849 %. HSBC przedstawiło swoje uwagi dotyczące tych wyjaśnień na piśmie 14 lipca 2020 r. i 14 maja 2021 r.

(6) 23 czerwca 2021 r. przeprowadzono konsultacje z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.).

([2]) Sprawa T-105/17, HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France/Komisja, ECLI:EU:T:2019:675.

OCENA PRAWNA

(7) Przedmiotowy projekt decyzji jest skierowany wyłącznie do HSBC i nie zawiera żadnych nowych zastrzeżeń. Nie odnosi się on w żaden sposób do pozostałych adresatów decyzji z 2016 r.

(8) W projekcie decyzji stwierdzono, że HSBC uczestniczyło w naruszeniu art. 101 Traktatu i art. 53 Porozumienia EOG, jak określono w decyzji z 2016 r.

ŚRODKI ZARADCZE

(9) Metoda zastosowana do obliczenia grzywny nałożonej na HSBC jest określona w decyzji z 2016 r.

(10) Projekt decyzji zawiera jednak bardziej szczegółowe wyjaśnienie, dlaczego wpływy gotówkowe są aktualizowane przy użyciu współczynnika obniżającego w wysokości 98,849 %, w oparciu o cztery elementy:

(i) kompensację związaną z negocjowaniem instrumentów pochodnych ogółem;

(ii) kompensację nierozerwalnie związaną w szczególności z sektorem EIRD;

(iii) względną skalę wahań cen w sektorze EIRD; oraz

(iv) współczynnik obniżający zastosowany w decyzji ugodowej z 2013 r.

(11) Projekt decyzji przewiduje również zwiększenie do 15 % obniżki przyznanej HSBC (w decyzji z 2016 r. zastosowano obniżkę na poziomie 10 %) ze względu na jego bardziej marginalną/nieznaczną rolę. Ta większa obniżka uwzględnia ustalenia zawarte w wyroku, zgodnie z którymi antykonkurencyjny charakter dwóch kontaktów nie został w wystarczający sposób udowodniony, i że może mieć to wpływ zarówno na intensywność uczestnictwa HSBC w naruszeniu, jak i na jego świadomość istnienia jednolitego i ciągłego naruszenia. Kwotę grzywny ustala się zatem na 31 739 000 EUR.